

Δημοσιεύθηκε στο **Κόκκινο Δελτίο #4**, Μάιος 2007.

Οι σεξ χηδες του κάμπου και οι μουζικοί των πολυεθνικώ ν

του Α.Π.

Δεν χρειάστηκε και πολύ για να φανούν τα αποτελέσματα της νέας μεταρρυθμισμένης Κ.Α.Π. Σε 245.000 ανέρχονται οι παραγωγοί που δεν ενεργοποίησαν τα δικαιώματα τους για την «ενιαία ενίσχυση». Τα στενά χρονικά περιθώρια που τέθηκαν, οι γραφειοκρατικές διαδικασίες και ανεπάρκειες των μηχανισμών, αλλά και οι ψηλές αμοιβές των ενώσεων σε σχέση με το χαμηλό τελικό αποτέλεσμα, αποθάρρυναν τους παραγωγούς, κυρίως μικροαγρότες.

Φέτος, παραγωγοί που ακόμα δεν εισέπραξαν τα περσινά δικαιώματα ενιαίας ενίσχυσης, καλούνται να πληρώσουν την ενεργοποίηση των δικαιωμάτων τους για το 2007. Όσο για τους μικροπαραγωγούς, που ενεργοποίησαν τα δικαιώματά τους αυτοί θα εισπράττουν ενιαία ενίσχυση μέχρι 3.000 €, την στιγμή που μονοψήφιος αριθμός μεγαλοαγροτών θα εισπράττει περίπου 160.000 € ετησίως μέχρι το 2013. Σύμφωνα με στοιχεία του οργανισμού που καταβάλλει τις επιδοτήσεις (ΟΠΕΚΕΠΕ) το 16% των μεγαλοαγροτών θα εισπράττει το 70% της ενιαίας ενίσχυσης.

Αφανίζονται παραδοσιακές καλλιέργειες

Τα αποτελέσματα στην παραγωγή είναι ακόμα χειρότερα. Το 2006 η παραγωγή **καπνού** ήταν κατά 75% μειωμένη. Πάνω από τους μισούς παραγωγούς δεν καλλιέργησαν τα χωράφια τους. Οι περισσότερες ποικιλίες εξαφανίστηκαν από τον χάρτη και αυτές που παραμένουν είναι μειωμένες κατά 47% (μπασμάς) έως 97% (βιρτζίνια). Η μειωμένη, εξαιτίας της εγκατάλειψης καλλιεργειών από μικροαγρότες, παραγωγή

τεύτλων

οδήγησε την ΕΒΖ σε αδυναμία να καλύψει την ποσόστωση και εξαναγκάζεται σε πληρωμή 16.5 εκατομμυρίων € στο Ταμείο Αναδιαρθρώσεων. Το γάλα που παράγεται πλέον δεν επαρκεί για να καλύψει την ποσόστωση λόγω της καταλήστευσης των μικροπαραγωγών από το καρτέλ των γαλακτοβιομηχανιών.

Φαινόμενα εγκατάλειψης της γης υπάρχουν σ' όλες σχεδόν τις καλλιέργειες. Ήδη από το 2004-2005 το σύνολο των καλλιεργούμενων εκτάσεων και αγροαπαύσεων μειώθηκε από 38.578 χιλ. στρ. σε 38.017 χιλ. στρ. Παράλληλα, με τη μείωση της καλλιεργούμενης γης εντείνεται η διαδικασία συγκέντρωσης της γης στα χέρια λίγων μεγαλοαγροτών.

Παρά τα προβλήματα που δημιούργησε η Νέα ΚΑΠ, σε όσα προϊόντα εφαρμόστηκε, μεθοδεύεται η επέκτασή της και στα οπωροκηπευτικά. Στο άμεσο στόχαστρο η βιομηχανική ντομάτα και τα ροδάκινα και όλα τα υπόλοιπα οπωροκηπευτικά που τύχαιναν επιδότησης.

Δεμένοι χειροπόδαρα και με συμβόλαιο

Ακόμα, μια τεράστια επιχείρηση εξανδραποδισμού των μικρομεσαίων αγροτών στήνεται από τις Πολυεθνικές του διατροφικού συμπλέγματος, το τραπεζικό σύστημα, τις ηγεσίες των Ενώσεων Αγροτικών Συνεταιρισμών και της ΠΑΣΕΓΕΣ, των πολυεθνικών φαρμάκων και σπόρων, με τις ευλογίες ΕΕ-Κυβέρνησης και όχημα την συμβολαιακή γεωργία.

Η **συμβολαιακή γεωργία** επεκτείνεται, βάζοντας στο παιγνίδι όχι πλέον μεμονωμένους παραγωγούς ή ομάδες τους, αλλά ολόκληρες Ενώσεις Αγροτικών συνεταιρισμών. Ήδη

έχουμε την σύμβαση της ΕΑΣ Αμυνταίου με την πατάτα, της ΣΕΚΕ με την

Tasty για την

Philip

Morris

για τα βιολογικά καπνά της Ξάνθης, διάφορες συμφωνίες στον τομέα της σποροπαραγωγής και του βαμβακιού, την συμφωνία της

Agro

(εταιρεία της ΠΑΣΕΓΕΣ) με την ΕΑΣ Παγγαίου για 30.000 στρέμματα και 35.000 τόνους καλαμπόκι. Ειδικά σ' αυτή την τελευταία προβλέπεται ότι η

Agro

θα εφοδιάζει τους παραγωγούς με σπόρους, λιπάσματα, φυτοφάρμακα και θα αγοράζει το παραγόμενο προϊόν «με όρους διεθνούς αγοράς την στιγμή της πώλησης». Στη συνέχεια η

Agro

θα εφοδιάζει με ζωοτροφές επιλεγμένες ΕΑΣ. Στο χορό αυτής τη συμφωνίας μπαίνει και η Τράπεζα Πειραιώς, που θα χρηματοδοτήσει το εγχείρημα. Ακόμα, πρόσφατα έχουμε την συμφωνία του συνεταιρισμού φασολοπαραγωγών Φλώρινας με την

Agrino

και την 3Α.

Μ' αυτές τις συμφωνίες ο γεωργός μετατρέπεται σε κατ' οίκον προλετάριο. Χάνει κάθε έλεγχο στην παραγωγή του σ' όλα τα στάδια. Σπόροι, λιπάσματα, φάρμακα, διάθεση του προϊόντος, όλα. Οι συνέπειες θα είναι τραγικές. **1.** στο εισόδημα των παραγωγών, αφού αυτό θα καθορίζεται με βάση τα συμφέροντα του ενός και μόνο «πελάτη», χωρίς την εναλλακτική λύση να διαθέσει αλλού την παραγωγή του. Είναι διαπιστωμένο άλλωστε ότι μεγαλύτερη μετανάστευση παρατηρείται εκεί όπου η αγροτική παραγωγή συνδέεται άμεσα με την βιομηχανία.

2. στο περιβάλλον, στην υγεία των παραγωγών και των καταναλωτών. Όπου ο παραγωγός δεν θα μπορεί να επιλέξει τι λίπασμα και τι φυτοφάρμακο θα χρησιμοποιήσει. Δεν θα γνωρίζει αν ο σπόρος θα είναι μεταλλαγμένος ή όχι αλλά και να το γνωρίζει δεν θα μπορεί να αρνηθεί την καλλιέργειά του, αφού θα είναι δεμένος χειροπόδαρα από συμβόλαια με ποινικές και οικονομικές ρήτρες, από το τραπεζικό σύστημα κ.λπ.

Βιοκαύσιμα:

Λύση στο πρόβλημα ή άλλη μια καταστροφή

Σαν κερασάκι στην τούρτα έρχεται η καλλιέργεια των ενεργειακών φυτών. Οι καλλιέργειες για την παραγωγή βιοκαυσίμων (βιοαιθανόλης-βιοντιζελ). Αρχικά, εμφανίζεται σαν

Νέα ΚΑΠ: συνεχιζόμενη ληστεία

Συντάχθηκε απο τον/την ΕΚΚΕ

Πέμπτη, 07 Μάιος 2015 14:03 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 07 Μάιος 2015 14:17

απάντηση στα προβλήματα που ταλανίζουν τα τελευταία χρόνια τους παραγωγούς ζαχαρότευτλων και την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης (ΕΒΖ) και σαν πανάκεια για τα συνολικά προβλήματα της ελληνικής γεωργίας. Η ουσία όμως βρίσκεται στα τεράστια συμφέροντα που παίζονται πίσω από την παραγωγή βιοκαυσίμων, τις τεράστιες επιδοτήσεις όσων ελληνικών και ξένων βιομηχανιών θα εμπλακούν στο εγχείρημα, τα κέρδη των εταιρειών παραγωγής – εμπορίας σπόρων κλπ, στην προώθηση τους από την ΕΕ.

Όλες οι εταιρείες παραγωγής μεταλλαγμένων σπόρων έχουν επενδύσει σε καλλιέργειες παραγωγής βιοκαυσίμων (Monsanto, Syngenta, Bayer, Basf, Dupont) και έχουν κλείσει συμφωνίες με τις εταιρείες που ελέγχουν το παγκόσμιο εμπόριο δημητριακών (

Cargill

,
Archer

,
Bunge

,
Daniel

Midland

).

Το παιχνίδι έχει ξεκινήσει και στην Ελλάδα. Η Agroinvest στη Φθιώτιδα με μονάδα δυναμικότητας 280.000 χιλιόλιτρων (επένδυση 14 εκατ. €), και δυνατότητα να επεξεργαστεί ποσότητες παραγωγής 2,5 εκατομμυρίων στρεμμάτων ελαιοκράμβης και ηλίανθου. Η ΕΛΙΝ-Βιοκαύσιμα στο Βόλο θυγατρική της ΕΛΙΝ με δυναμικότητα 40.000 τόνους. Η

Staff

&

Bettina

εταιρίες κλωστοϋφαντουργίας, με εργοστάσιο δυναμικότητας 45.000 τόνων, στη Λάρισα.

Ελληνικά Βιοκαύσιμα στον Αλμυρό Μαγνησίας με την συνεργασία των Ελληνικών Πετρελαίων, των ομίλων Ακκά και Δοντά και την Βιοχάλκο. Η Πέττας ΑΒΕΕ στην Πάτρα 50.000 τόνων. Βιο-Ενέργεια στο Λάκκωμα Χαλκιδικής, 10.000 τόνων. Τα Εκκοκκιστήρια Κλωστήρια Β. Ελλάδας στην Ξάνθη. Ήδη έχουν δεσμευτεί, από τις παραπάνω εταιρείες, ποσοστώσεις ύψους 91.000 και πλέον τόνων. Την ίδια στιγμή η ΕΒΖ (βλ. ΑΤΕ) στηρίζει οικονομικά τις δικές της επενδύσεις στα βιοκαύσιμα (εργοστάσια Λάρισας και Ξάνθης) στην κλοπή 40 και πλέον εκατομμυρίων € από τους τευτλοπαραγωγούς. Χρήματα που θα προέλθουν από την επιστροφή (εγκατάλειψη) του 51 % της ποσόστωσης της ζάχαρης και ανέρχονται συνολικά σε 84,5 εκατομμύρια € σύμφωνα με τη διοίκηση της ΕΒΖ ή στα 118 εκατομμύρια € σύμφωνα με την ΠΑΣΕΓΕΣ.

Από αυτά οι τευτλοπαραγωγοί διεκδικούν το 50% , ενώ το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και η ΕΒΖ θέλουν να τους διαθέσουν μόλις το 10%.

Είναι ολοφάνερο πως το αγροτικό τοπίο της χώρας αλλάζει. Εκατομμύρια στρέμματα θα αλλάξουν καλλιέργεια. Οι κίνδυνοι εισαγωγής και καλλιέργειας μεταλλαγμένων σπόρων θα είναι συνεχείς και οι δυνατότητες αντίδρασης των αγροτών μηδαμινές αφού θα δεσμεύονται αυστηρά με συμβόλαια. Προβλήματα και ελλείψεις σε είδη διατροφής με παράλληλη εκτίναξη των τιμών προς τα πάνω για τους καταναλωτές είναι ήδη ορατοί. Η συγκέντρωση της γης θα επιταχυνθεί. Σε παγκόσμια κλίμακα τα προβλήματα θα είναι πολλαπλάσια. *«Η τραγωδία δεν είναι να θέλουμε να εξοικονομήσουμε ενέργεια, έγραψε ο Φ*
ιδέλ Κάστρο

», αλλά να μετατρέπουμε τα τρόφιμα σε καύσιμα... Αν αυτή η φόρμουλα εφαρμοστεί σε παγκόσμιο επίπεδο, ισοδυναμεί με διεθνοποίηση της γενοκτονίας

».

Όσο για τα αποτελέσματα της χρήσης και παραγωγής βιοκαυσίμων για το περιβάλλον, για την προστασία του δήθεν και την απεξάρτηση από το πετρέλαιο γίνεται ότι γίνεται, δεν φαίνεται να είναι τα αναμενόμενα αφού για την παραγωγή τους απαιτείται η ίδια και ίσως περισσότερη ποσότητα ενέργειας με εκείνη που απελευθερώνουν κατά την καύση τους.

Οι **σεϋχηδες του κάμπου** επελαύνουν, πάνω στο ασθενικό κορμί της ελληνικής γεωργίας, με τις ευλογίες και την στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της κυβέρνησης, που φρόντισαν εκ των προτέρων να μετατρέψουν τους μικρομεσαίους αγρότες σε **μουζικούς**

των μονοπωλίων και των πολυεθνικών. Η εξάρτηση τους από τους βιομηχάνους είναι απόλυτη. Επιδοτούνται με ψίχουλα (4 €/στρέμμα) για την παραγωγή ενεργειακών φυτών αποκλειστικά και μόνο αν έχουν συμβόλαιο παραγωγής με κάποια βιομηχανία. Την ίδια στιγμή που κανένας βιομήχανος δεν δεσμεύεται για τις τιμές, ούτε καν η ΕΒΖ, αλλά και τις ποσότητες που θα απορροφηθούν, οι παραγωγοί δένονται με συμβόλαια με τις βιομηχανίες για το είδος, την ποιότητα και την ποσότητα της παραγωγής τους.

Κεφάλαιο-Κυβέρνηση-ΕΕ βάζουν ακόμα μια φορά στην κλίνη του Προκρούστη τις ανάγκες των παραγωγών και τις κοινωνικές ανάγκες στο όνομα της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Συσπείρωση και αγώνας της μικρομεσαίας

αγροτιάς

Εύλογα, προκύπτουν τα ερωτήματα: Και τι κάνουν οι αγρότες; Γιατί δεν αντιδρούν; Τι έγιναν οι κινητοποιήσεις της περασμένης δεκαετίας;

Το Μάρτη και ενόψει της επετείου του Κιλελέρ, έγιναν δύο ξεχωριστές προσπάθειες να κινητοποιηθούν οι αγρότες του Θεσσαλικού Κάμπου. Μια από τους αγροτοσυνδικαλιστές της ΝΔ και μια από την ΠΑΣΥ. Η πρώτη κατέληξε σε φιάσκο. Οι φτωχομεσαίοι αγρότες γύρισαν την πλάτη τους στους αγροτοσυνδικαλιστές της ΝΔ και στην προσπάθεια τους να προωθήσουν τα αιτήματα των μεγαλοαγροτών, όπως το μητρώο αγροτών, σε βάρος τους.

Η δεύτερη επίσης δεν μπόρεσε να κινητοποιήσει τους φτωχομεσαίους αγρότες, που δεν ξεχνούν τις παλιότερες συμμαχίες και την συμπόρευση των συνδικαλιστών της ΠΑΣΥ με αυτούς της ΝΔ και την ταύτισή τους στα αιτήματα και στην τακτική στις μεγάλες κινητοποιήσεις του '96 και '97. Δεν ξεχνούν ότι οι συνδικαλιστές της ΠΑΣΥ ούτε μια αυτοκριτική δεν έχουν κάνει μέχρι τώρα για την στάση τους αυτή.

Όμως, η ανασυγκρότηση και αναγέννηση του αγροτικού συνδικαλιστικού κινήματος **είναι ζήτημα ζωής**

. Ενός νέου κινήματος που θα υπερβεί τα προβλήματα του παρελθόντος, την διάσπαση (δύο σύλλογοι σε κάθε χωριό, δύο ομοσπονδίες για χάρη του δικομματισμού), την υποταγή στα συμφέροντα των μεγαλοαγροτών και μεγαλοβιομήχανων. Ένα κίνημα που θα προβάλλει τα συμφέροντα της φτωχομεσαίας αγροτιάς, θα παλεύει για την ενότητα των αγροτών αλλά και την ενότητα των αγροτών με την εργατική τάξη, με τους εργαζόμενους στην ύπαιθρο και στην πόλη, με τους εργάτες γης Έλληνες και ξένους. Ένα κίνημα διεκδικητικό, μαχητικό και δημοκρατικό, που θα εκφράζει κάθε φορά τις πραγματικές διαθέσεις της αγροτιάς, που θα αποφασίζει με πλατιά δημοκρατία με μαζικές συνελεύσεις στα χωριά, στα μπλόκα στους αγώνες. Ένα κίνημα που με τους δικούς του όρους και την δράση θα αναγεννήσει τους συνεταιρισμούς και θα μπορεί να ανοίξει την συζήτηση και την δράση για μια γεωργία με σεβασμό στο περιβάλλον και προσανατολισμένη στις πραγματικές κοινωνικές ανάγκες στην προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού.